

[Glistrup]

og ødelagt ved, at vi skal til at lave ØD og overskudsfordelingsordninger. Så er det i og for sig ligegyldigt, om det er efter model af hr. Thomas Nielsen eller efter model af hr. Henning Christophersen. Der er såmænd ikke så stor forskel i princippet på den måde, de vil begynde deres ØD-undergravning af Danmark på. Vi må slå fast, at lønmodtagerne skal finde deres løn ét eneste sted, nemlig i deres lønpose og hverken i en hr. Thomas Nielsen-fond eller en hr. Henning Christophersen-fond. Der er såmænd ikke så store forskelle på de to forslag, som er fremsat henholdsvis på LOs møde med socialdemokratiet midt i september og på venstres landsmøde her for 10 dage siden, og det ender jo med et kompromis mellem dem, hvis vælgerne giver de to partier magt på ny. Begynder man først på ØD, så ved vi, hvordan danske erhvervsvirksomheder vil blive undergravet år efter år ved, at man hele tiden vil skære yderligere en flis af. Derfor skal valget være et dunderende nej til ØD-partierne.

Men det gamle folketing kan jo i og for sig ikke gøre andet og mere end at give en anvisning til det nye folketing om, hvordan landets problemer skal løses. Det er det lille blad, vi kan sætte på Danmarks nælde i dette folketing, hvor vi jo ikke kan vedtage nogen lovforslag eller lignende før valget. Derfor skal jeg opfordre folketinget til i enighed at give det nye folketing det gode råd med på vejen, som fremgår af følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler,

at massive lettelser i skatter og papirarbejde skal gennemføres, så produktionen kan bringe Danmark ud af den katastrofe, som augustforlig og SV-regering har bragt landet ud i, og

at der hurtigst må gennemføres betydelige forbedringer af folkepensionen, så folketinget modvirker de chokvarmeudgifter, som følger af de af SV-regeringen i juni 1979 gennemførte kæmpestatsafgifter.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

I løbet af de sidste par måneder er det blevet stadig mere klart, at Danmark er på vej ind i en endnu alvorligere økonomisk uligevægt end hidtil antaget.

I forvejen stod vi med en række økonomiske problemer, som har været voksende i en årrække, først og fremmest jo den alt for store gæld til udlandet og den alt for store arbejdsløshed. Det nye i situationen er, at med de virkninger, der kommer til Danmark fra den internationale udvikling, og med de balanceproblemer, som er bygget ind i vores egen økonomi, går udviklingen nu langt hastigere i den gale retning, end vi tidligere har oplevet.

Det fremgår af de vurderinger, som vi gennem de sidste par måneder har fået både udefra og fra danske kilder. Senest har folketinget modtaget budgetdepartementets finansredegørelse, hvoraf det jo klart fremgår, at nu er udviklingen faretruende. De skøn over de nærmeste års udvikling, som budgetdepartementet lægger frem, støttes af vurderingerne fra det økonomiske råds formandskab, som ganske vist ikke er fremlagt officielt endnu, men hvis indhold jo efterhånden er bekendt af alle.

Det har måttet gøre et stort indtryk at høre de vurderinger og de advarsler, der er kommet f. eks. fra Nationalbankens ledelse, fra det økonomiske sekretariat, fra OECD, og den justering af kronkursen, som fandt sted for kort tid siden, var jo kun en bekræftelse på den ubehagelige kendsgerning, at den danske økonomiske udvikling nu adskiller sig markant fra udviklingen i andre industrilande. I de kommende uger vil vi se, at Danmarks nettogæld til udlandet passerer 70 mia kr. De regneeksempler, vi har fået fra budgetdepartementet og fra det økonomiske råds formandskab, viser, at med en uændret økonomisk politik, ja, så må vi vente, at udlansgælden vil have passeret 100 mia kr., inden der er gået 2 år. Allerede i dag betaler vi netto til udlandet 7 mia kr. i rente om året; om 2 år vil rentebyrden passere 10 mia kr. om året. Det er voldsomt tunge byrder, vi har lagt på de kommende generationer, og det er tunge byrder, vi lægger på den kreditværdighed, som hidtil har gjort det muligt for Danmark, for danskerne, at dække et overforbrug ind ved låntagning i udlandet.